

**Носієм суверенітету і єдиним джерелом
влади в Україні є народ.**

Стаття 5 Конституції України

№20 (132)

Наша П'ЯТНИЦЯ, 2 жовтня '20 ГРОМАДА

Дві перемоги «Огнеупора»

З рахунком 12:2 на користь нашого «Огнеупора» закінчилася його зустріч з командою Перво-званівської ОТГ. Матч відбувся 20 вересня на полі в Катеринівці в рамках футбольного чемпіонату Кропивницького району.

Через тиждень після того «Огнеупор» зустрівся з лідером чемпіонату – командою «Технополь-Агро», в складі якої – одні з найкращих гравців області. Змагалися на полі «Технополя-Агро». У першому таймі катеринівцям не вдалося реалізувати декілька дуже гарних можливостей забити гол. А на 25-й хвилині господарі не реалізували пенальті – блискавичну реакцію продемонстрував наш голкіпер Сергій Печеранський. Перший тайм закінчився з рахунком 0:0.

У другому таймі завдяки хет-трику Вячеслава Самойленка та влучному удару Дмитра Романова наша команда неочікувано для всіх декласувала зірковий «Технополь-Агро». Тільки наприкінці матчу господарям вдалося уникнути «сухої» поразки. Кінцевий рахунок – 1:4.

Післязавтра, 4 жовтня, «Огнеупор» на своєму полі гратиме з «Інгулом». Початок матчу – о 10 годині.

**«Слава Україні! Вас вітає
Катеринівська громада!»**

Ці слова тепер читає кожен, хто в'їжджає на територію Ка-

теринівської ОТГ з боку Старої Балашівки – мікрорайону Кропивницького.

Висвічується цей напис на табло на арці, яку нещодавно там встановило АТ «Кіровоградське рудоуправління». Схожі «ворота» – з таким же табло – воно поставило кілька років тому при в'їзді в Катеринівку з боку залізничного переїзду.

На гостей громади ці вітання справляють враження. А коли, рухаючись далі, прибульці спостерігають порядок на сільських вулицях, розуміють: тут вміють господарювати.

Тепер не заблудишся

У Володимирівці недавно появилися покажчики вулиць. Вони додають селу впорядкованості, та й зручно гостям, які не знають тамтешньої мапи.

Покажчики встановлено силами ТОВ «Володимирівське», за що громада вдячна Юрію й Анатолію Григорчукам, які очолюють це підприємство.

Раніше у Володимирівці на дорозі біля школи встановлено «лежачий поліцейський» – для безпеки дітей. Про це подбало фермерське господарство Григорія Демченка (а не сільська рада, як було повідомлено в попередньому номері газети). Редакція «НГ» вдячна читачам, які зателефонували й попросили виправити помилку.

Взяла правильний орієнтир

Нещодавно збірна команда корпусу №2 ліцею «Нова школа» брала участь в кубку області зі спортивного орієнтування. Карина Кулик посіла III місце в своїй віковій категорії.

Спортивне орієнтування – складний вид спорту, в якому для досягнення високого результату необхідно однаково добре бути підготовленим як фізично, так і технічно, психологічно.

Повернули «пакунок малюка»

Минулої середи Верховна Рада своїм рішенням повернула одноразову натуральну допомогу «пакет малюка» при народженні дитини. Відтепер батькам упродовж 30-денного терміну з моменту народження дитини надаватимуть набір товарів першої

необхідності безкоштовно. Ця норма діяла з 2018 року, але з липня нинішнього замість «пакунка малюка» батькам видавали 5 тисяч гривень. Перехід на монетизовану форму програми урядовці пояснювали проблемами з тендерними закупівлями.

Перш ніж призначать вам субсидію

На всіх, хто подає заяву на отримання субсидії, чекають кілька етапів перевірок. Зокрема, перевірятимуться відкриті банківські рахунки і залишки на них, фактичне місце проживання, паспортні дані, ІПН, дані з податкової. Крім

того, цікавитимуться інформацією про зареєстровані вами автомобілі, мотоцикли та інші транспортні засоби, про джерела доходів, отриманих від податкових агентів, від підприємницької або незалежної професійної діяльності.

З поновленням!

Велика радість прийшла нещодавно в дві володимирівські родини. У **Юрія Чубенаса і його дружини Ольги** народився синочок, у **Віктора Токаренка і його Тетяни** – донечка. Односельці бажать малечі рости здоровою і щасливою, на радість батькам і всій громаді.

Катеринівська ОТГ на AGROEXPO-2020

30 вересня в Кропивницькому відкрилася щорічна міжнародна агропромислова виставка AGROEXPO-2020. Уже не вперше бере в ній участь і Катеринівська громада. Їй є що запропонувати численним відвідувачам.

Так, якскара наочність розповідає про одне з найкращих підприємств країни в своїй галузі – акціонерне товариство «Кіровоградське рудоуправління». Його продукція – вторинні каоліни з високим показником вогнетривкості – користується попитом як серед вітчизняних, так і зарубіжних споживачів. А ще це підприємство є найбільшим платником податків до місцевого бюджету, дбає про розвиток території.

Значні здобутки мають на своєму рахунку й сільгоспвиробники. Вони вже навчилися вирощувати високі врожаї за будь-яких погодних умов, чому сприяє використання найновіших технологій та високопродуктивної техніки.

Розвиваються в громаді й невеликі ремісники. Їх представляють різьбяр зі стажем Михайло Жарун з Володимирівки та двадцятирічний коваль Михайло Іщенко з Олексіївки.

Територія громади znana в регіоні, як осередок літнього відпочинку. Тут є багато ставків, благоустроєних пляжів, функціонують бази відпочинку та «зелені садиби».

Провідали ветеранів, подякували за працю

День людей похилого віку для колективу АТ «Кіровоградське рудоуправління» – особливий. Уже котрий рік поспіль цього дня представники АТ провідують пенсіонерів – колишніх трудівників свого підприємства та вдов померлих працівників, вітають, вручають подарунки у вигляді продовольчих наборів.

Так було й нинішнього тижня. Зворушені пенсіонери дякували за увагу адміністрації АТ, бажали теперішнім працівникам й надалі тримати марку успішного підприємства. Дехто не втримався від спогадів про молодість, про роботу в руднику.

Хтозна, чи є ще в Україні підприємств, яке так дбає про своїх ветеранів. АТ «Кіровоградське рудоуправління» платить пенсіонерам, які працювали в руднику, по кількості гривень щомісяця. Це – ніби додаток до пенсії. На

Новий рік, з нагоди великих ювілеїв ветерани підприємства також отримують подарунки.

– Мені на вісімдесятиріччя подарували 500 гривень, ще й харчів додали гривень на сімсот, не менше, – якось розповіла «Нашій громаді» пенсіонерка Тамара Зайченко. – А які чудові продовольчі набори дарує рудоуправління на Новий рік! Там – все на святковий стіл. Залишається тільки картоплі своєї зварити. Я родом – з Баштанки, це в Дніпропетровській області. Відколи сюди перебралася, підтримую зв'язки з тамтешніми своїми друзями по юності. Кажу їм по телефону: «Дівчата, тут у нас – як у казці». Вони не вірять. Тоді я конкретні приклади наводжу.

А ось що розповіла Людмила Мирна, також ветеранка рудоуправління:

– Газ я проводила в помеш-

кання, коли чоловіка мого вже не стало. Не вистачало грошей, то я сходила в адміністрацію рудоуправління, і там мені допомогли. Керівництво рудника поважає своїх ветеранів. Якось зібрало нас, щоб показати, як гарно виглядає підприємство тепер. Я аж розхвилювалася від побаченого.

Нинішнього року з нагоди Дня людей похилого віку отримали подарунки від АТ «Кіровоградське рудоуправління» й літні люди, які віддали йому в оренду свої земельні ділянки.

А із бюджету ОТГ отримують (через пошту) всі жителі території Катеринівської сільської ради, яким за 61, – як працюючі, так і непрацюючі. Це передбачено програмою «Ветеран», ухваленою Катеринівською сільською радою.

Віктор ІВАНЕНКО

Любов Стогнєєва: Разом зробили багато

Такого ажіотажу навколо місцевих виборів, як нині, ще не було. Кандидатів і партій, що їх висувують, не полічити, як і гроші, витрачені на рекламу ще до офіційного старту кампанії. Багатьом хочеться опинитися «в потрібний час у потрібному місці», адже децентралізація наділила територіальні громади великими повноваженнями й чималими фінансовими можливостями.

Виникає цілком закономірне запитання: як же обрати тих, хто дбатиме не тільки про себе (без цього, мабуть, все-таки не обійтись), а й про інших, тобто про виборців?

— Наобіцяти можна багато, а потім нічого з того не виконати, — каже в. о. сільського старости Олексіївського старостинського округу Любов Стогнєєва. — Як на мене, вирішальним при виборі, за кого ж віддати свій голос, має бути одне — конкретні справи.

Про конкретні справи ми й говорили з нею далі. Про ті, що їх можуть віднести на свій рахунок нинішні депутати Катеринівської сільської ради від їхніх сіл.

Таких справ виявилось чимало. Любов Анатоліївна перераховує основні, ті, що мають значення для всіх жителів.

— Дуже багато зроблено в олексіївському корпусі ліцею «Нова школа», — каже. — Починаючи з приміщення й закінчуючи реалізацією нової навчальної програми. Сьогодні це світла, по-домашньому затишна і в той же час сучасна будівля. Замінено вхідні двері, відремонтовано коридор. Особливо тішить встановлення нової

тельню, збудувати спортивний майданчик, закупити спортивний інвентар.

Не оминули депутати своєю увагою й олексіївське вогнище культури — Будинок культури. За кошти об'єднаної територіальної громади тут відремонтовано фойє, замінено старі двері, зроблено пандус,

опалювальної системи. Незабаром запрацює спортивний зал, де нині триває ремонт. Про таке можна було лише мріяти.

За її словами, здійснення мрії — поліпшення умов навчання тутешньої дівчорі — обійшлося сільському бюджету майже в мільйон триста тисяч гривень. І це тільки в нинішньому році. Наступного року будуть нові витрати — хочуть відремонтувати ко-

придбано апаратуру тощо. Нині готується зала для занять хореографією, оскільки інтерес до оволодіння основами танцю в тутешніх дітей великий.

Не забули й сільський клуб в Осікуватому, збудований більше півстоліття тому. Полагоджено дах, стелю, зроблено вимощення.

Є чим похвалитися й щодо благоустрою в селах. Зокрема, поліпшився їх санітарний стан завдяки організованому сільською радою централізованому вивезенню сміття, закінчено роботи з освітлення найдовшої в Олексіївці вулиці Горького, розв'язано проблему водопостачання в Лісному — за кошти сільської ради прокладено водогін на всіх трьох вулицях.

— Не можу не згадати тут і про місцевий бізнес, — продовжує Любов Анатоліївна. — Він теж долучається до поліпшення благоустрою — встановлює дитячі майданчики, допомагає навчальному закладу, зводить церкви й каплички. В тому, що наші села стають кращими, є й його заслуга.

Любов Анатоліївна вважає, що рада ОТГ має значно більші можливості для розвитку території, ніж їх мали кожна сільська рада окремо. Саме тому, каже, вдалося зробити так багато за минулі три роки. В тому числі в селах, що вже зачекалися змін на краще.

Як приклад вона наводить Володимирівку. Немає тут потужних підприємств, але відновлено дитячий садок, відремонтовано лікарську амбулаторію, клуб.

— Мабуть, суть децентралізації, об'єднання територіальних громад і полягає в тому, щоб підтягнути слабші села до рівня міцніших, зробити проживання в них комфортним, — каже Любов Анатоліївна.

Чи буде продовжено курс на розвиток Катеринівської об'єднаної територіальної громади, покажуть результати виборів. Чекати залишається недовго.

Сергій ЗАДОРЖНИЙ

На знімках: світлий коридор додає гарного настрою і учням, і вчителям; залу для юних танцюристів готують художній керівник БК Надія Негода, керівник гуртка Інна Велігіна та техпрацівниця Наталія Губрій.

3 Днем працівників освіти!

**Дорогі освітяни!
Прийміть щирі вітання
з професійним святом!**

Вас об'єднує висока мета — допомогти молоді пізнати навколишній світ, здобути необхідні знання, проявити таланти, обрати правильний життєвий шлях. Наша глибока повага вам за професіоналізм, невтомний творчий пошук і прагнення виростити яскраві особистості, соціально активних громадян, патріотів України.

Бажаємо міцного здоров'я, добробуту, енергії для досягнення нових успіхів у роботі! Хай над вами сяє зірка людської вдячності всіх тих, кого вивели в самостійне життя і кому дали найнеобхідніше — знання.

**3 повагою виконком
сільської ради**

**Із Всеукраїнським
днем бібліотек!**

Шановні бібліотекарі!

**Прийміть найщиріші вітання
з нагоди професійного свята!**

Нині книгозбірні — це інформаційні, культурні, освітні заклади, які роблять вагомий внесок в українське державотворення, в розбудову громадянського суспільства. Справжніми помічниками та порадиниками на шляху до вершин знань і мудрості народу є ви, бібліотекарі. Ви допомагаєте читачам бути обізнаними у сучасних проблемах, пізнавати реальну картину світу.

Бажаємо вам міцного здоров'я, натхнення, радості, щастя, добра і нових успіхів у вашій благородній просвітницькій справі.

**3 повагою виконком
сільської ради**

**За працю,
за мудрість**

День людей похилого віку — чудова нагода ще раз подякувати батькам, матерям, ветеранам, пенсіонерам за внесок у розвиток країни, за працю і мудрість, пильніше поглянути на проблеми старшого покоління.

Низький уклін усім літнім людям, які проживають на території Катеринівської сільської ради! Бажаємо їм щастя, доброго здоров'я, життєвої сили, активного довголіття, благополуччя! Нехай всі проблеми та незгоди обходять стороною, а добро, яке вони роблять, повертається сторицею!

**3 повагою виконком
сільської ради**

**3 професійним
святом, вчителі!**

Професія вчителя поєднує в собі мудрість і молодість душі, креативність і величезну енергію, доброту і вимогливість.

Бажаю вам, дорогі колеги, щоб кожен ваш день був наповнений усмішками, правильними відповідями і відмінними оцінками учнів, вашими творчими ідеями, мудрістю і натхненням, радістю і душевним спокоєм. Любові вам, терпіння, щастя, здоров'я, добробуту!

**3 повагою Ольга БУРЯК,
директор ліцею «Нова школа»**

Зареєстровані кандидати на посади сільського голови та депутатів Катеринівської сільської ради

Постановою Катеринівської сільської територіальної виборчої комісії №4 від 25.09.2020р. зареєстровано кандидатів на посаду сільського голови та кандидатів в депутати на чергових та перших виборах депутатів місцевих рад та сільських, селищних, міських голів по виборчих округах.

Кандидати на посаду сільського голови:

1. Пучка Тетяна Володимирівна — самовисування
2. Мехальський Олександр Семенович — самовисування
3. Щербина Олександр Анатолійович — ПП «Слуга народу»

Кандидати в депутати по Катеринівській сільській раді:

Виборчий округ №1:

1. Скринік Станіслав Анатолійович — самовисування
2. Прудченко Ольга Іванівна — самовисування
3. Демченко Олександр Вікторович — ВО «Батьківщина»
4. Колосюк Олексій Михайлович — самовисування

Виборчий округ №2:

1. Жайворонка Наталія Миколаївна — самовисування

2. Миргородська Наталя Сергіївна — ПП «Слуга народу»
3. Вітюк Євгеній Анатолійович — ВО «Батьківщина»
4. Савченко Володимир Володимирович — ВО «Батьківщина»
5. Ніколаєнко Світлана Іванівна — самовисування
6. Костенко Микола Іванович — Політична партія «ОПОЗИЦІЙНА ПЛАТФОРМА - ЗА ЖИТТЯ»

Виборчий округ №3:

1. Горлова Олена Михайлівна — самовисування
2. Яцканич Анатолій Михайлович — самовисування
3. Куйда Людмила Геннадіївна — ВО «Батьківщина»

Виборчий округ №4:

1. Забродська Тетяна Іванівна — самовисування
2. Кухта Тетяна Олександрівна — самовисування
3. Ластовка Юрій Олексійович — самовисування
4. Кучеренко Катерина Іванівна — самовисування
5. Петрук Віктор Миколайович — самовисування
6. Макєв Дмитро Володимирович — ПП «Слуга народу»
7. Гуц Олександр Сабірович — ВО «Батьківщина»
8. Сіраченко Леонід Григорович — Політична партія «ОПОЗИЦІЙНА ПЛАТФОРМА - ЗА ЖИТТЯ»

Виборчий округ №5:

1. Гончар Володимир Васильович — самовисування

2. Вітряченко Любов Іванівна — самовисування
3. Макєв Володимир Геннадійович — самовисування
4. Коваленко Альона Володимирівна — самовисування
5. Радченко Юрій Миколайович — самовисування
6. Тарасенко Алла Григорівна — ПП «Слуга народу»
7. Лопушній Катерина Олександрівна — самовисування
8. Настоящий Олександр Олександрович — ВО «Батьківщина»
9. Соколова Людмила Миколаївна — ВО «Батьківщина»
10. Міценко Сергій Костянтинович — самовисування
11. Сікорський Станіслав Антонович — Політична партія «ОПОЗИЦІЙНА ПЛАТФОРМА - ЗА ЖИТТЯ»

Виборчий округ №6:

1. Будулатій Людмила Миколаївна — самовисування
2. Чеміс Костянтин Анатолійович — самовисування
3. Коваленко Михайло Михайлович — самовисування
4. Піддубний Олександр Сергійович — самовисування
5. Лобач Марина Миколаївна — самовисування

6. Білецька Олена Олександрівна — самовисування
7. Барбанова Галина Семенівна — самовисування
8. Соченко Анатолій Васильович — самовисування
9. Кучер Сергій Петрович — ПП «Слуга народу»
10. Радул Сергій Анатолійович — ПП «Слуга народу»
11. Бірзул Анатолій Анатолійович — самовисування
12. Какараза Світлана Анатоліївна — самовисування
13. Колос Раїса Петрівна — ВО «Батьківщина»
14. Волошинюк Олеся Анатоліївна — ВО «Батьківщина»
15. Савостян Наталія Миколаївна — самовисування
16. Кучер Петро Данилович — самовисування
17. Третяк Олександр Антонович — Політична партія «ОПОЗИЦІЙНА ПЛАТФОРМА - ЗА ЖИТТЯ»

Виборчий округ №7:

1. Стулішенко Сергій Іванович — самовисування
2. Діденко Таїса Олександрівна — ПП «Слуга народу»
3. Александров Руслан Михайлович — ПП «Слуга народу»
4. Кінер Світлана Ярославівна — ВО «Батьківщина»
5. Діденко Сергій Пилипович — самовисування
6. Руденко Тетяна Сергіївна — Політична партія «ОПОЗИЦІЙНА ПЛАТФОРМА - ЗА ЖИТТЯ»

*Голова комісії Волощук З. І.
Секретар комісії Іванченко Г. С.*

«3 Монголії додому ми везли книжки»

Михайло і Валентина Жарун – вчителі, не один десяток років працюють в одній школі. Скориставшись наближенням професійного свята педагогів, я вирушив у Володимирівку, щоб зустрітись з ними. Підготував і перше запитання: як воно – бути вчительською сім'єю?

Михайла Єрофійовича в школі не застав – він саме був на курсах в Кропивницькому. Тож Валентині Федорівні довелося відповідати за двох.

– Це ж цікаво – працювати разом, – запевнила відмінник освіти Валентина Жарун. І розповіла, що з освітою пов'язані й їхні дочки і зяті, вчителями були покійні чоловіковий брат Микола Єрофійович та його дружина Ольга Іванівна. (Про Миколу й Ольгу Жарунів «Наша громада» розповідала три роки тому в першому випуску).

– Як збираємося родинно – ніби педрада відбувається, – сказала Валентина Федорівна.

– І про що розмовляєте? Можливо, про те, що учні – не такі, як раніш? Є ж така думка. Мовляв, тепер школярі вчитися не хочуть.

– Діти не такі? Та ви що! Вони хороші. А сільська школа – вона ніби сімейна. Знаємо батьків учнів, спілкуємося з ними. Тут інша атмосфера, ніж у великих міських школах.

Розпитуючи Валентину Жарун далі, несподівано почув від неї: «коли ми в Монголії були».

– В Монголії? – перепитав.

– Так. З 1982 року по 1986-й. Чоловіка відрядили туди як вчителя з військової підготовки. Відряджали тільки сімейних. А в нас – двоє дітей. До того, як поїхати в Монголію, чоловік працював у володимирівській школі, я – на пошті в Олексіївці.

– Якою була ваша реакція, коли дізналися, що маєте вирушати в таку далечинь, ще й на кілька років.

– Плакала. Діти ж! Меншій дочці, Наталі, – рік і вісім місяців. Ніна – на десять років старша. Думалося, що жити доведеться в юрті. Накупила мисочок, телевизор портативний придбали.

– Де ж ви мешкали в Монголії, чим займалися?

– Нас привезли в містечко розміром як селище Нове. Житлові будинки – п'ятиповерхові, гарні, з білої цегли. В одній частині містечка – радянські громадяни, в іншій – монголи. Поряд – шахта, там і працювала більшість наших людей. Багато було москвичів. Вони питали в мене, скільки заплатила, щоб потрапити в Монголію. Я від-

далеко була радянська військова частина. Коли вночі чули, як пересуваються танки, тривожно ставало. Стосунки Радянського Союзу з Китаєм ще були напруженими.

– Що ви їли в Монголії?

– Те ж, що й тут. Харчі купували в магазині. У містечку було два магазини – для радянських громадян і для монголів. Монгольські діти – ми їх чічками називали – часто приходили до нашого магазину і просили нас купити їм хліба. Ні, вони не голодні були. Наш хліб їм дуже подобався. Нам не дозволялося купувати їм харчі, та ми не зважали на цю заборону. Наш магазин вигідно відрізнявся від того, в якому обслуговувалися монголи. У нашому – і чистіше, і акуратніше товари розставлені. А в монгольському пахло неприємно. Там тельбухи баранячі на прилавку лежали. На літні канікули нас відправляли додому. Якоюсь перед тим ми

– Як у Монголії з алкоголем?

– Там п'ють архі – молочний самогон. Але цінують й нашу горілку.

– Радянським спеціалістам можна було одружуватися з монголами?

– Ні. Я ж казала: туди відправляли тільки сімейних. Хоча серед монгольських дівчат вважалося престижним вийти за нашого. Але за нами, радянськими громадянами, стежили, щоб не виникло тісних стосунків з місцевим населенням. Якщо таке помічало – наступного дня повертали в СРСР. До речі, й у школі, де ми працювали, діти поведилися дуже дисципліновано. Батьки контролювали їх. Всі знали: якщо дитина викине якогось коника, сім'ю негайно відправлять додому.

– Платили вам у...

– монгольських тугриках. 40 відсотків ми отримували на руки, решта відкладалася і

посадили картоплю. Приїхали в Монголію в кінці літа, зібрали врожай. Й помідори там вирощували. А монголи городництвом, рослинництвом не займаються, бо земля для них – священна. Їхня традиційна справа – скотарство.

– Який там клімат? Яка природа? В яких знаменитих місцях довелось побувати?

– Природа дуже красива. Степ – гарний! Рослинність – не така, як у нас. Яскраве все. А небо – низьке-низьке. Здавалося, піднімеш руку і торкнешся. Клімат – різко континентальний. Літо – тепле, зима – холодна. До 50 градусів морози були. Ми – в дублянках, а монгольські діти – в делі, це їхній національний одяг, схожий на халат. Малі монголи – активні, спортивні, гнучкі. Родини монгольські – багатодітні, десятеро дітей – звичайне явище. Ми віддавали їм одяг своїх дітей, хоча це й заборонялося. Щодо видатних місць. Ми побували на горі, звідки Чингісхан спостерігав за своїм військом, яке шикувалося в низині. Там, на горі, є кам'яне крісло Чингісхана.

– У монгольському помешканні – юрті – побували?

– В нашому містечку їх не було. А в Улан-Баторі побачили. Там юрти – це не тільки житло. Наприклад, школа – в юрті. Я в юрті не заходила, а чоловік був. І кумис пив.

видавалася у вигляді чеків. На них можна було купити в Москві, в магазинах «Берізка», дефіцитні товари.

– Що ж ви придбали?

– Машину, ВАЗ-2104. А з Монголії привезли касетний магнітофон «Тошиба». Перед перетином кордону щоразу треба було заповнити декларацію про речі, які везеш. Дехто віз шкіряні, хутряні вироби. Я й чоловік ніколи не відступали від переліку дозволених предметів. Ми з Монголії везли додому в основному книжки – зарубіжну художню класику, енциклопедичну літературу, із серії «Життя видатних людей». У Монголії ці книжки були не в дефіциті – на відміну від нашої країни, та й ціни на них там невисокі. Тепер все, що треба як вчителю зарубіжної літератури, маю вдома. Й для задоволення читаю.

– Ваші дочки пам'ятають Монголію?

– Аякже. Вони там російською мовою спілкувалися. Бувало, Наталя збере монгольських однолітків і вчить їх російській. Коли ми повернулися додому, доньки поступово перейшли на українську.

– Як монголи ставилися до вас, радянських громадян?

– Скажу краще, як наші ставилися до монголів – зверхньо. Таку зневагу виявляли й прості робітники. Мені це дуже не подо-

балася. Звичайно, не всі з наших ставилися до монголів зневажливо.

– Можна було залишитися в Монголії ще на якийсь час?

– Так. Але чоловікова мати журилася: «Помру, а ви далеко». То ми й повернулися. Чоловік продовжив вчителювати у Володимирівці, тут і квартиру вже мали. Я поступила в педагогічний інститут, закінчила, теж вчителькою.

– Доводилося чути від вчителів, що їхня праця – тяжка.

– Мені легко працюється. Сільські діти – вони хороші.

– Чув, теперішні школярі не привчені читати.

– Це не так. У нашій школі багатенько дітей, які люблять читати. Наприклад, шестикласниця Віка Білобровко. Вона наперед читає книжки, передбачені програмою. Що не спитай, знає. Спостерігаю за нею і себе згадую в її віці. Прийду в бібліотеку, а там: «І що тобі дати? Ти ж усе прочитала». До цих пір пам'ятаю запах новеньких книжок, які читала в дитинстві. Пам'ятаю першу вчительку Анастасію Дмитрівну Коваль, вона з Обозівки.

– Ще хто з ваших учнів захоплюється читанням?

– Юлія Кравець й Олена Навроцька, вони вже закінчили школу. Поліна Ніколаєнко, яка навчається в п'ятому класі. Шестикласниця Ангеліна Ветушинська і її брат Гліб, семикласник. До бібліотеки тягнуться, там працює Наталя Миколаївна Жайворонка – на своєму місці людина. Та дітям ніколи й читати багато для задоволення. Шкільна програма – складна.

– А дехто каже, що вона спростилася порівняно з радянськими часами.

– Ні, що ви. Діти тепер дуже навантажені. По сім уроків. І завдань багато.

– Знаю, сьогодні у вашій родині – свято (розмова відбулася два тижні тому. – В.К.).

– Так, у чоловіка – день народження. Але він – на курсах. Зберемося уже завтра. Краще ви про нього написали б у газеті. Нинішнього року троє його вихованців перемогли в обласних конкурсах.

– Мабуть, заспіваєте чоловікові (знаю від колег Валентини Жарун, що вона – велика любителька співи, має гарний голос. – В.К.). Яка ваша улюблена пісня?

– Одна з улюблених – «Друже, зелен луже». Мене її в Монголії навчив один вчитель. Я там і в хорі співала. Другим альтом. (Далі заспівала. – В.К.).

*Друже, зелен луже, чи тобі байдуже,
Що розмила повільно береги любові?
Там, де ми ходили – зорі нам світили,
А де стали в парі – сховались у мари.*

Авторів цих рядків не залишалося нічого, як сказати «Браво».

Віктор КРУПСЬКИЙ

повідала: хабарів не давали, навпаки – не хотіли сюди. Квартиру нам дали на другому поверсі. Помешкання – гарно умебльоване, комфортне. Звісно, з ванною. Вода – і холодна, і гаряча. Чоловік вчителював у школі. Я не працювала рік, поки менша дочка не підросла. Потім дитину віддали в дитсадок, сама влаштувалася в шкільній лабораторії. У школі, дуже гарній, навчалися діти радянських спеціалістів і монгольської еліти. Не-

3 надією на зустріч

Кожен, хто заходить у бібліотеку у Володимирівці, звертає увагу на виставку вишитих рушників. Одна з тих, хто створив цю красу, – місцева жителька Галина Михайлівна Скрипка. А Наталя Жайворонка, яка завідує закладом, ще й охарактеризувала Галину Скрипку як добру, роботящу й скромну жінку.

У скромності Галини Михайлівни кореспондент «Нашої громади» пересвідчився особисто. Жінка не хоче, щоб про неї розповідали в газеті. Все-таки не полишаючи надії на бесіду з Галиною Скрипкою, «Наша громада» передає їй вітання від односельців з нагоди недавнього дня народження. Земляки зичать їй доброго здоров'я, щастя, достатку. Приєднуємося до цих побажань.

Хай щастить тобі, ювіляре!

Нещодавно відсвяткував свій ювілей наш брат, дядько, племінник Леонід Іванович Теніченко. Багато теплих слів і щирих побажань почув він того дня на свою адресу від рідних, друзів, односельців. Знаємо його як скромну, трудолюбиву людину, гарного господаря. Ці риси він підтверджує всім своїм життям.

Народився Леонід і живе Олексіївці. З дитинства привчався до роботи. Допомігав батькам поратися біля худоби й птиці, заготовляти сіно, доглядати город. Після школи вивчився на слюсаря. Потім була служба в армії, а демобілізувавшись, не шукав щастя в інших краях, влаштувався на роботу в місцевому колгоспі, щоб бути поряд з мамою, яка рано овдовіла й потребувала синовій підтримки.

Не залишив село він і після одруження. Дружина виявилася теж роботящою. Невдовзі в них народився син. Живе в місті, але дуже любить батьків і часто їх провідує.

А ювіляр не знає спочинку. Як і раніше, не цурається роботи, навіть тяжкої. Доглядає чималеньке господарство, але знаходить час і для улюбленого хобі – риболовлі.

Через нашу улюблену газету ще раз вітаємо дорого ювіляра й зичимо йому міцного здоров'я, сімейного затишку, від землі – тепла, від родини – добра, від дітей – ласки, від внука – радості. Залишайся таким, яким ми тебе знаємо й любимо. Щастя тобі й твоїй родині!

Сім'ї ЛУЗАНІВ, ТЕНІЧЕНКІВ,
ГЕТЬМАНЕНКІВ

Село розвивається, кращає

Що кажуть люди

Лавка біля клубу – звичне для володимирівських пенсіонерів місце зустрічей. Збираючись там у дні, коли привозять пенсії, вони обговорюють життєві проблеми, політику, сільські новини. Якось я став свідком такої розмови літніх жінок, які сиділи там на лавці. Долучившись до бесіди, поцікавився в них, чи відчувають поліпшення внаслідок об'єднання Володимирівки з кількома селами Кропивницького району в Катеринівську ОТГ.

– Село кращає, – відповіла за всіх Євгенія Білан. – Скрізь прибрано, бур'яни викошено. А раніш сміття було повно, в центрі кози й телата паслися.

Ця розмова була давненько – два роки тому. Після того не раз, буваючи у Володимирівці, при нагоді запитував у тамтешніх жителів: чи й справді стало краще у їхньому селі після об'єднання?

Запам'яталася відповідь Валерія Черненка (з ним спілкувався з місяць тому, він цікавий співрозмовник):

– Світло по вулицях провели, в амбулаторії ремонт зробили, в клубі роблять, в школі теж. А дитсадок який у нас! У місті, думаю, не кращі.

новили трохи більше 12 мільйонів гривень. А 2018-го, після об'єднання, бюджет Катеринівської ОТГ становив 32,8 мільйона гривень. Тобто фінансові можливості сіл зросли більше ніж удвічі. Відбулося це за рахунок як податків і зборів, так і субвенцій з бюджетів вищого рівня.

Бюджет ОТГ на 2020 рік – 34,7 мільйона гривень. За показниками минулорічної фінансової діяльності Катеринівська посіла тридцятье місце серед 288 українських ОТГ з кількістю населення

чим обладнанням для трудового навчання.

У володимирівському, як і в інших корпусах ліцею, відмінено так звані фонди. Харчування учнів – безплатне. Для перевезення дітей в заклад використовується автобус.

Не один рік нарікали жителі Володимирівки на те, що в селі не діє дитсадок. На початку нинішнього року мрія тамтешніх родин, в яких є дошкільнята, здійснила-

до п'яти тисяч.

Ширші фінансові можливості дозволили здійснити низку поліпшень в освіті, культурі, охороні здоров'я, комунальному господарстві. У тому числі – у Володимирівці.

Рідну школу не впізнати

Володимирівська та ще дві школи увійшли до складу ліцею «Нова школа». Унаслідок реорганізації економляться кошти на управління галуззю. Ліцей має третій ступінь навчального закладу, цей статус поширюється на кожен з його корпусів. Заклад пройшов процедуру ліцензування, тож цілком відповідає теперішнім

вимогам.

Володимирівського клубу придбано нові стільці та лави, сучасну звукову апаратуру.

Улітку закінчили ремонтні роботи в приміщенні Володимирівського клубу, раніше дуже занедбаному. Стіни, стеля «обшиваються» новітніми матеріалами.

граф, за рахунок благодійної допомоги (від місцевого фермера) – шафу-стерилізатор. Капітально відремонтовано приміщення амбулаторії.

...і клуб – теж

До утворення ОТГ в краї діяло 6 клубних установ та 4 бібліотеки. Усі вони увійшли до центру культури і дозвілля Катеринівської сільської ради. Володимирівський клуб та бібліотека – серед них. Реорганізація зробила управління сферою культури ефективнішим. Культурницька робота ж поживилася, в тому числі – у Володимирівці.

Сприяє цьому і те, що самоврядний орган дбає про матеріально-технічне забезпечення

сфери культури. Зокрема, для Володимирівського клубу придбано нові стільці та лави, сучасну звукову апаратуру.

Улітку закінчили ремонтні роботи в приміщенні Володимирівського клубу, раніше дуже занедбаному. Стіни, стеля «обшиваються» новітніми матеріалами.

Клуб уже не впізнати, – задоволена Світлана Ніколаєнко, художній керівник закладу.

3 кардіографом – зручніше

Триває процес оснащення новітнім обладнанням медзакладів, які обслуговують Катеринівську ОТГ. Зокрема, за кошти ОТГ для Володимирівської амбулаторії нинішнього року придбано дитячий повивальний столик та кардіо-

приміщення закладів соціальної сфери, ремонтувати обладнання в них, доглядати за місцевими меморіалами, – це теж обов'язок КП «Обрій». Наприклад, навесні нинішнього року його працівники потурбувалися про належний стан пам'ятників визволителям у Володимирівці. Таке завдання комунальники отримали від сільради перед Днем перемоги над нацизмом.

Як уже зазначалося, усіма селами ОТГ у певні дні курсує сміттєвоз. Послуги з вивезення твердих побутових відходів для населення – безплатні.

– Люди привчаються цивілізовано поводитися з відходами, – наголосив в.о. володимирівського старости Сергій Євченко.

Сміттєвоз придбано за кошти державного бюджету. А трактором, косаркою до нього та асептизаційною бочкою КП «Обрій» обзавелося за кошти бюджету ОТГ.

Відколи утворено Катеринівську ОТГ, її самоврядний орган вкладає кошти в дороги. От і в цьогорічному бюджеті ОТГ на ремонт доріг передбачено більше мільйона гривень. Усі заплановані роботи вже виконано. Зокрема, у Володимирівці заасфальтовано ще одну ділянку вулиці Шевченка. Також полагоджено покриття греблі на ставку № 2.

Ще одне надбання Володимирівки в складі ОТГ: завершено процес оснащення вулиць ліхта-

Ірина Пенкіна, яка працює у Володимирівці сімейним лікарем, цілком задоволена таким ставленням органу місцевого самоврядування до сільської медицини.

– Дуже хороший кардіограф, – сказала вона недавно кореспонденту «Нашої громади». – Робимо кардіограми, щоб оцінити стан хворих. От і сьогодні зверталася жінка з високим тиском.

Майже всі жителі Володимирівки задекларували свій вибір Ірини Пенкіної як сімейного лікаря.

Справи комунальні

У тому, що Володимирівка має ошатніший вигляд, ніж раніше, – заслуга комунального підприємства «Обрій», заснованого Катеринівською сільською радою. Підтримувати в доброму стані

рями. До вулиць, оснащених світильниками, недавно додалися Степова, Молодіжна, Садова та частина Шевченка.

Нарешті проведено у Володимирівку оптико-волоконний кабель, який сполучає село з інтернетом. Про це подбало АТ «Кіровоградське рудоуправління».

Такі основні здобутки Володимирівки за останніх три роки. Як мовиться, далі – буде.

Віктор КРУПСЬКИЙ

На знімку: володимирівські пенсіонерки обговорюють політику й сільські новини; так тепер виглядає шкільне фойє; в дитсадку; лікарка Ірина Пенкіна за роботою; на головній сільській вулиці – асфальт; володимирівський меморіал.

Пенсіонерка Інна Нелюбова, з якою спілкувався недавно, на запитання щодо здобутків від об'єднання повела мову про асфальтування головної сільської дороги.

Ще один володимирівець згадав про сміттєвоз, який забирає в них побутові відходи. І наголосив, що послуга – безплатна.

Аби мати повну картину про зміни у Володимирівці за останніх три роки (відколи утворилася ОТГ), я звернувся в Катеринівську сільську раду. І отримав ось яку інформацію.

Звідки такі гроші

До об'єднання Володимирівська сільська рада мала скромні фінансові можливості. Зокрема, 2017 року вона розпоряджалася бюджетом у розмірі 1 мільйон 757 тисяч гривень. Разом бюджети Володимирівської, Обознівської, Олексіївської сільських рад ста-

освітнім вимогам. Відколи володимирівська школа – в складі ліцею, умови навчання тут учнів та праці вчителів поліпшуються з року в рік. Це стосується класних приміщень, коридорів, харчоблоку, санвузлів.

Зокрема, улітку нинішнього року несподівано змінилися фойє та коридори володимирівського корпусу. Стіни – «обшиті» гіпсокартоном та пофарбовані світлою акриловою фарбою, стелі – підвісні, тобто все – за останнім словом інтер'єрної моди. Ремонт триває.

Першокласники володимирівського корпусу, як й інших підрозділів ліцею, забезпечені зручними одномісними партами, комп'ютерною та мультимедійною технікою, все – як передбачено концепцією «Нова українська школа» (на це використано кошти з державного й місцевого бюджету).

Також володимирівський корпус у складі ліцею обзавівся но-